

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيريك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Π α ο υ ρ α Δ ρ ο ς

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

0235365880

تليفون: 024822580 فاكس:

Norwegian – Resurrection - 2022

I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn, én Gud, Amen.

Ekhrestos Anesti ... Alithos Anesti

Jeg gratulerer dere alle med den strålende høytiden for oppstandelsen i 2022. Jeg gratulerer alle bispedømmene, koptiske kirker og koptiske klostre i øst og vest. Jeg gratulerer alle fedre: storbyer, biskoper og prester og munker. Jeg gratulerer alle diakonene og medlemmer av menighetsstyrene overalt. Jeg gratulerer også alle de koptiske familiene som feirer den strålende oppstandelsesfesten, Hver familie, hver far og hver mor. Jeg gratulerer ungdommene, tjenerne, de eldre og barna. Jeg gratulerer deg med denne gledelige festen som vi feirer hvert år.

I livet til Kristus, vår Herre, er det mange stasjoner. Under hans offentlige tjeneste, som varte i mer enn tre år, Det var store stasjoner med mirakler, møter, undervisning og lignelser, Da Herren Kristus møtte sine disipler og med mange mennesker, Enten individuelt eller i grupper, gjennom hele hans tjeneste. En av disse store stasjonene var på stedet hvor disiplene hans samlet seg, Og dro til Cæsarea Filippi (Matt 16:13) i det nordlige Palestina. Der spurte han dem: "Hvem sier mennesker at jeg, Menneskesønnen, er?" (Matteus 16:13). De svarte Ham. Så stilte han dem følgende spørsmål: "Men hvem sier dere at jeg er?" (Matteus 16:15). Apostelen St. Peter svarte: «Du er Kristus, den levende Guds Sønn» (Matteus 16:16). Denne uttalelsen ble dokumentert i hvert av de fire evangeliene på forskjellige måter, Men det ble skrevet i lyset av den herlige oppstandelsen: "Du er Kristus, den levende Guds Sønn" (Matteus 16:16). Dette var en viktig stasjon i disiplenes liv. Deretter begynte han å snakke om hva som ville skje i de kommende ukene og månedene At vår Herre Jesus Kristus i sitt tjenesteliv ville bli utfridd, korsfestet, begravet og deretter oppstått.

Så kom Transfigurasjonsstasjonen (Matteus 17:1-13), en stasjon hvor tre disipler var samlet. Det var Peter, Jakob og Johannes. Peter representerer tro, Jakob representerer kamp, og Johannes representerer guddommelig kjærlighet. På Tabor-fjellet møtte de Jesus Kristus, i nærvær av Moses og profetene Elia (Matteus 17:1-13). Det ble en samtale, og den viktigste delen var: «Herre, det er godt for oss å være her» (Matteus 17:4). Dette regnes som et glimt av evigheten, et lys fra evigheten. Det var dette som fikk apostelen Peter til å be om å lage tre tabernakler for å forlenge oppholdet i denne lyse og gledelige scenen.

Etter forvandlingen, som vi leser i evangeliet til vår lærer St. Johannes, eller i de fire evangeliene generelt, St. Markus apostelen kan også ha referert til det i sitt evangelium (Mark 9:9) kort, Da Han sa at "Menneskesønnen ville bli utfridd, korsfestet, dø og stå opp fra de døde." Disiplene begynte å lure: Hva er oppstandelsen fra de døde? Oppstandelsen, min elskede, er ikke bare en hendelse som fant sted i fortiden, Og det er ikke bare en historisk begivenhet. Vår feiring av den strålende oppstandelsen er ikke bare en feiring som fant sted i fortiden og er over. Oppstandelsen er en virkelig begynnelse på menneskelig eksistens. Det er en ny begynnelse for mennesket etter at synden har innhentet det og beseiret det, noe som har resultert i døden.

Oppstandelsen ble til for at vi kunne vinne og si sammen med apostelen Paulus: "O Død, hvor er brodden din? O Hades, hvor er din seier?" (1. Korinter 15:55). Herren Kristi oppstandelse er helt forskjellig fra alle tidligere oppstandelsesmirakler, der Han oppreiste de døde Slik som sønnen til enken til Nain, datteren til Jairus, Eller oppdra Lasarus selv etter fire dager med hans tilstedeværelse i graven. Kristi oppstandelse er helt annerledes fordi den er oppstandelse mot menneskelig eksistens. Det er en ny begynnelse på menneskelivet. Å, hvor glade er de som nyter denne oppstandelsen.

La oss stå sammen ved de siste scenene av oppstandelsen. Den første er ved korset. Det er en scene full av smerte, tristhet og mange lidelser. Vi har alle gått gjennom pasjonsuken med alle dens lesninger, sang og salmer. Og vi opplevde og levde sammen med Frelseren time for time. Stasjonen ved korset er smertens stasjon og avsluttes ved graven. Kristus ble korsfestet på korset, under Pontius Pilatus' regjeringstid, som vi sier i trosbekjennelsen. Så ble Han plassert i en ny grav hvor ingen hadde blitt plassert før. Graven ble et sted hvor alle drømmer slutter og et sted med håpløshet; det er dødens stasjon. Selv om denne perioden bare varte i tre dager, Dette var dager med frykt, panikk og redsel. Vi fornemmer disse trengslene når vi leser i de fire evangeliene. Selv disiplene var i stor nød og panikk. Gud lot dem ikke falle i fortvilelse, men på den tredje dagen, søndagens daggry, stod han opp fra de døde. Han som var her, Jesus Kristus, "Han er ikke her, men er oppstanden" (Luk 24:6). Vi leser i evangeliet til vår lærer St. Johannes: «Da ble disiplene glade da de så Herren» (Johannes 20:20). Dette er gleden ved oppstandelsen som et menneske blir glad og glad ved.

I begynnelsen av hver dag står vi opp fra søvnen, og ved begynnelsen av hver midnattsprisning sier vi: «Stå opp, O lysets barn, O oppstandelsens barn. Oppstandelsen blir en handling, et liv og en daglig tilstedeværelse i menneskets liv. Når vi lever oppstandelsen, lever vi den ikke bare under høytidens feiringsperiode, Men gleden over oppstandelsen strekker seg og stråler ut over hele kirken vår, Og ved alle våre anledninger, våre høytider og faster, og gjennom hele den liturgiske kalenderen: Vår daglige matinsbønn representerer en gjennomføring av oppstandelsen, som vi sier: "I ditt lys, Herre, ser vi lyset." På søndag i hver uke feirer vi denne «dagen som Herren har laget». Den 29. i hver koptiske måned feirer og minnes vi bebudelsen, fødselen og oppstandelsen. Hvert år feirer vi oppstandelsens høytid, ikke en eneste dag, men i syv uker Den enden på den femtiende dagen, og vi kaller den perioden, "De hellige femtiårene." Feiringen av oppstandelsen varer derfor ikke bare i en time, eller en dag eller en måned, men hele året. Og i alle våre ritualer, som metanias-ritualet, eller nedbøyningen til bakken, Når vi kneler ned til bakken og sier: "Min Herre Jesus Kristus, forbarm oss over meg, synde." En person bøyer seg og reiser seg, og husker at oppstandelsen er det som tillot ham denne velsignelsen, Å reise seg fra sine feil og synde.

Gleden ved oppstandelsen må leves av oss alle. Vi må også utvide det til hverandre. Hver og en av oss bør være en kilde til glede for andre. Spørsmålet du kan stille deg selv daglig er: Gjorde du noen glad i dag? Kan du, gjennom ditt liv, eller gjennom meningen med den strålende oppstandelsen i deg, Eller gjennom ditt forhold til Kristus, eller ved å gå i din kirke, Eller gjennom å ta del i de hellige mysterier, Eller ved å lese Bibelen. Gjør du alle rundt deg glade? Er du en grunn til glede? Oppstandelsen kaller deg til å være en kilde til lykke for alle.

Ikke glem, kjære, at vi ofte gjentar ordet "Alleluia" i Kirken. Alleluia betyr: "Gled dere for Gud," Gled dere alle sammen. All vår åndelige praksis har som mål at vi skal glede oss, og målet er å leve oppstandelsen. Som jeg sa i begynnelsen av min tale, da Kristus sto opp fra de døde, Han ønsket å gi oss denne gleden å leve etter daglig. For å vitne om det, lær det, praktiser det og gled deg over det. Den strålende oppstandelsen er et kall til evig glede. Alle de åndelige praksisene vi tilbyr, er deres endelige mål Å glede seg, slik at vår glede kan bli oppfylt i evig salighet.

Ikke glem at i oppstandelsen møter vi mange forskjellige individer. I oppstandelsen gleder vi oss med alle karakterene og alle personligheter, Som var der før oss i hendelsene i den strålende oppstandelsen. Vi gleder oss sammen med Johannes den elskede, den eneste disippelen som ble med Kristus til korset. Kristus betrodde ham sin mor, jomfru Maria. Dette var en leksjon om lojalitet og et bilde av oppstandelsen. Vi gleder oss også med Maria Magdalena, som var den første som gikk til graven. Hun så og var vitne til den oppstandne Kristus og kalte ham «'Rabboni!' (det vil si, Lærer)» (Johannes 20:16). Dette var også en leksjon om lojalitet. I oppstandelsen ser vi også skeptikeren Thomas. Jesus viste seg for sine disipler i nærvær av Thomas en uke etter oppstandelsen, Mens han hadde dukket opp før flere ganger. Thomas var disippelen som ble kalt av Herren til å stikke fingeren i negleavtrykket, og legge hånden inn i siden hans. Så han ropte: "Min Herre og min Gud" (Johannes 20:26-28).

Jeg håper at gleden ved oppstandelsen alltid fyller livet ditt, i hver kirke, hvert bispedømme og med alle dem som tjener. Jeg sender mine gratulasjoner til deg fra det elskede landet Egypt, Jeg tilbyr dem til deg på vegne av alle medlemmene av Den hellige synode Og på vegne av hele den koptisk-ortodokse kirken her i Egypt. Måtte vi alle glede oss over den strålende oppstandelsen. Ekhrestos Anesti ... Alithos Anesti

Pawadros II